

Van schoonmaker tot rayonmanager

Vahista Dawood over haar blitzcarrière

Vahista Dawood is 28, en haar dochtertje pas 9, als in 2012 haar man overlijdt bij een auto-ongeluk. Ze heeft haar horecagelegenheid in het centrum van Breda dan net gesloten om zich te oriënteren op nieuwe mogelijkheden. Een jaar na het ongeluk begint ze in 2013 – ‘voor de afleiding’ – als schoonmaakmedewerker bij Hago. Na een blitzcarrière van vier jaar is zij nu rayonmanager.

Na het overlijden van haar man in 2012 komen de muren op Vahista Dawood (32) af en werkt ze korte tijd in de thuiszorg, zit weer even thuis, tot haar tante voorstelt om – net als zij – te gaan schoonmaken bij Hago Food & Industry, een tak van het schoonmaakbedrijf dat is gericht op reiniging van industriële omgevingen. Elke dag twee uur. Dan is ze er even uit en het is goed te combineren met de zorg voor haar dochter. Het schoonmaakbedrijf neemt haar aan en Vahista begint in april 2013 bij snoepproducent Perfetti Van Melle, waar ook haar tante werkt.

Hoe zag je beginperiode bij Hago eruit?

‘Ik werkte ‘s avonds en wij maakten met het team de kantoren op de productielocatie schoon. Ik had op dat moment geen idee hoe het zou lopen en het maakte me ook niet uit. Ik heb de havo afgerond en de dansopleiding van Lucia Martas gevolgd, maar op dat moment had ik gewoon afleiding nodig, sociale contacten, ik moest ontladen.

‘In de zomer ging de voorvrouw op vakantie en vroeg de klant aan Hago of ik haar kon vervangen. Normaalgesproken deed mijn tante dat, dus dat vond ik wel even lastig. Maar mijn tante zei: jij bent nog jong, jij moet je kans grijpen.

‘Uiteindelijk beviel het de klant zo goed dat de vraag kwam of ik voorvrouw kon blijven. Ik was net begonnen dus sommige collega’s keken wel even raar op, maar ik werd goed begeleid

en volgde diverse opleidingen. Een jaar later kreeg ik het schoonmaakteam van het productiegedeelte erbij. Dat team werkte overdag.

‘Ik werkte van 7 tot 12. Dan kwam mijn dochter uit school en was ik thuis. In de middag bracht ik haar naar mijn moeder waar ik haar ‘s avonds weer ophaalde.’

Hoe werd je daarna – van voorvrouw – objectleider en zelfs rayonmanager?

‘Er was een voorliedendag, waarop je te horen krijgt wat er speelt en hoe we ervoor staan. Kort daarna kreeg ik een uitnodiging om op gesprek te komen. Blijkbaar was ik opgevallen, en in dezelfde periode vertrok onze objectleider. Dus kreeg ik de vraag: Hoe zou je het vinden om objectleider te worden? Dat was in mei 2015.

‘Vier maanden later kreeg ik weer een uitnodiging. Tijdens het gesprek zeiden ze: “Schrik niet, maar wil je rayonmanager worden?” Ik werd eerst junior rayonmanager van het rayon Zeeland/Brabant/Limburg. Ik dacht: Kan ik dit wel – zo’n groot gebied en ik ben net objectleider. Maar het traject van junior naar rayonmanager duurde twee jaar en ik werd goed begeleid en voorbereid.’

Wat heb je ervoor gedaan om zo snel carrière te maken?

‘Ik ben gewoon mezelf gebleven. Ik heb niet geprobeerd mezelf te bewijzen, om die reden begon ik helemaal niet in de schoon-

maakbranche. Ik heb altijd gedaan wat ik dacht dat goed was. Verder is mijn instelling dat je je werk altijd serieus moet nemen en dat je moet weten waar je mee bezig bent.’

Wanneer was het moment dat je bewust voor de schoonmaakbranche koos?

‘Toen ik werd gevraagd voor objectleider. Toen dacht ik: Ze zien echt iets in mij. Bij mijn rol als voorvrouw had ik dat nog niet. Als objectleider heb je echt verantwoordelijkheden, op administratief gebied en in het contact met medewerkers. Je moet inzicht hebben in resultaten en met de klant communiceren.’

Hoe ziet je werk er nu uit?

‘Ik bezoek zoveel mogelijk klanten. En ik zoek altijd naar verbetermogelijkheden voor mijn eigen werk, maar ook voor dat van mijn medewerkers. Verder ben ik verantwoordelijk voor de begroting van mijn gebied dus ben ik ook met cijfers en administratie bezig.

‘Verzuim is een belangrijk thema. Schoonmaken is een zwaar beroep, waardoor tussen de 50 en 60 jaar vaak lichamelijke klachten ontstaan. Ik probeer daarin iedereen in zijn waarde te laten. De een blijft met een hoestje thuis en de ander gaat maar door. Wie ben ik om daar iets van te vinden? Maar ik vraag wel: wat kun je nog wel? En afspraak is afspraak, als je het woensdag weer zou proberen dan ga je het woensdag ook proberen. En als productieschoonmaak niet lukt, maar kantoren wel, dan ga je kantoren schoonmaken.’

Wat typeert jou als leidinggevende?

‘Ik ben perfectionist, het kan voor mij niet goed genoeg. Zo heb ik voor mezelf een overzicht gemaakt van mijn budget en alle uitgaven zoals bestellingen en ureninzet. Ik zie in één oogopslag hoe ik ervoor sta.

‘Voor mijn mensen sta ik altijd klaar. Ik ben altijd bereikbaar, medewerkers bellen me soms ‘s avonds nog, dan neem ik ook op. Ik ben beschermend en wil er voor ze zijn. Maar ik ben ook direct. Recht is recht en krom is krom, maar ik sta open voor goede argumenten.’

Wat is je visie op de schoonmaakbranche?

‘Veel mensen kijken neer op schoonmaak, maar de laatste jaren merk ik dat daar verandering in komt. Wanneer een fabriek bijvoorbeeld een externe audit goed doorstaat, krijgt het schoonmaakteam daarvoor ook waardering. En zo hoort het ook, wij maken in deze branche onderdeel uit van het primaire proces klanten; zonder schoonmaak geen productie. Tegelijkertijd moet je dat respect verdienen en afdwingen door uit te stralen dat je trots bent op wat je doet.’

Vahista Dawood: ‘Ik heb gewoon mijn best gedaan, ik heb niet geprobeerd mezelf te bewijzen.’

Wat is je wens voor de schoonmaak?

‘Dat iedereen met plezier naar zijn werk gaat; met een lach naar binnen en met een lach weer naar huis. Schoonmaken is voor velen de laatste optie, sommigen mensen hebben daarom het gevoel dat ze wel moeten en wat moet is niet leuk. Maar je kunt er zelf een draai aan geven.’

Wat is je functie over een paar jaar?

‘Dat zie ik wel, ik ben net rayonleider. De volgende stap zou operationeel manager kunnen zijn, dan stuur je de rayonleiders aan. Ik sta overal voor open, maar ik ben de jongste uit ons team dus daar ben ik nog niet mee bezig.’